

den behandling, der blev givet, var i orden. Det viste sig så også, at hun havde ret i, at der var nogle problemer i den behandling. Men derfor opstår der stadig et problem i forhold til overvågning, altså i hvilket omfang det kan finde sted.

Vi synes, at det er vældig godt, hvis vi kan få nogle nærmere regler og få diskuteret, hvad vi gør. Det er nemlig utrolig vanskeligt at regulere, hvad man må i et privat hjem, og hvad man ikke må. På den ene side ønsker vi, at folk skal have deres frihed i deres egne hjem, og på den anden side ønsker vi, at de ansatte skal have nogle ordentlige vilkår.

Der er også hele spørgsmålet om autorisation, hvor vi synes, at det er væsentligt at gå ind og sørge for at få autorisationsordninger i sikkerhedsbranchen og overvågningsbranchen. Det er derfor også positivt, at deres egen brancheorganisation er i gang med nogle af de samme ideer.

Vi ser således også frem til, at der kan komme et fornuftigt udvalgsarbejde, hvor vi forhåbentlig kan få inddraget den arbejdsgruppe, som ministeren henviste til, der allerede sidder og arbejder med området.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører for forslagsstillerne.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak for debatten her, som jeg synes har været konstruktiv, ordentlig og egentlig også gennemgående meget positiv.

Det glæder mig, og jeg tror ikke mindst, at det glæder rigtig mange af dem, som oplever, hvordan tv-overvågningen har bredt sig og grebet om sig gennem de senere år. Der er nemlig ingen tvivl om, hvilket vi også skriver her i vores beslutningsforslag, at der, hvis vi tager perioden siden 1999, er sket en rivende teknologisk udvikling. Der anvendes i dag overvågningskameraer, som er så små, at man ikke er i stand til at se, hvor der er overvågning, og hvor der ikke er overvågning, for man er ikke i stand til at spotte dem med det blotte øje.

Udstyret er blevet billigere. De teknologiske forbedringer af overvågningsudstyret har også ført til, at vi ikke bare inden for detailhandelen, men også mange andre steder, ser, at der bliver sat overvågningsudstyr op, så man kan følge de ansatte.

Det sker på en langt mere intensiv måde i dag, end det gjorde tidligere. Man kan sige, at den mulighed, teknologien i dag giver for, at oplysningerne fra kasseapparat og fra overvågningskameraer kan samkøres, jo siger noget om de muligheder, der er, men også noget om de ubehagelige muligheder. De ansatte på arbejdspladser, hvor der foretages tv-overvågning, udsættes i nogle tilfælde for tv-overvågning hele dagen.

Jeg tror, at det giver sig selv – hvis man tænker lidt over det, altså at det var os, der oplevede det samme – hvordan det griber ind i retten til privatliv. Det kan have nogle helbredsmæssige konsekvenser, det kan være meget ubehageligt at føle, at man bliver overvåget 24 timer i døgnet eller i hvert fald i de timer, man er på arbejde; i nogle tilfælde i døgnets 24 timer. Vi ved også, at det kan være direkte sundhedsfarligt for de ansatte og belastende for det psykiske arbejdsmiljø på arbejdspladserne.

Derfor synes jeg også, at det var rigtig, rigtig godt, at ministeren, bl.a. på baggrund af henvendelsen fra Datatilsynet, valgte at nedsætte tv-overvågningsudvalget. Der er i den grad behov for det. Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at jeg mener, at der nok er elementer, som det ville være helt naturligt kom med – som vi også har taget med her – altså som burde med ind under det arbejde, som tv-overvågningsudvalget sidder med.

Jeg vil godt sige, at jeg lidt føler, at ministeren set i forhold til, hvordan situationen ser ud i praksis, laver lidt af et skønneri. Jeg skal ikke ødelægge den gode stemning ud over at sige, at vi skal prøve at kigge lidt på, hvad der rent faktisk sker. Det er altså ikke længere siden end i går, at vi oplevede, at der rent faktisk kom en sag, hvor de ansatte var blevet glemt. Det var i Holbæk, hvor en butik har opsat kameraer uden overhovedet at informere de ansatte. Da en af de ansatte så klager over fremgangsmåden og forklarer, at hun føler sig krænkede over de mange kameraer, bliver hun først i grove vendinger sat på plads af arbejdsgiveren og derefter fyret.

Kl. 19.15

Det er ikke mere end få uger siden, at vi havde en lignende sag. Jeg ved udmærket godt, at det selvfølgelig ikke er alle arbejdsgivere. Mange, de fleste arbejdsgivere, ved godt, hvor meget det betyder at have et godt arbejdsmiljø og en anstændig personalepolitik. Men der er altså også nogle, som ikke er i stand til at trække de moralske grænser. Det er derfor, vi hele tiden ser